

Ellen Aasland Reinertsen - preken i ÅK 7. september 2018

Det står skrevet i evangeliet etter Matteus:

¹⁰ Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld,
for himmelriket er deres.

¹¹ Ja, salige er dere når de for min skyld håner og forfølger dere, lyver og snakker ondt om dere på alle vis. ¹² Gled og fryd dere, for stor er lønnen dere har i himmelen. Slik forfulgte de også profetene før dere ([Matt 5,10-12](#)).

Slik lyder kveldens evangelium.

Salige er de usynlige, himmelriket er deres
Salige er de urolige og søvnløse, de skal finne fred
Salige er de som ikke måler i penger, de skal arve jorden
Salige er de skeive, for de skal se Gud
Salige er de bevegelige, for dem skal dører åpnes
Salige er forenklingens fiender som hungrer etter sannhet, de skal mettes
Salige er de som ikke tåler urett, de skal kalles Guds barn
Salige er de latterlige, de skal le
Salige er de hjemløse, for Guds rike er deres

Skriver Erik Hillestad i sin nydiktning av saligprisningene.

Salige: Heldige, glade, velsigna, privilegerte, lykkelige, ofte brukt på gammel gresk tid om en gudene smiler til.

Ikke alle i Hillestad sine saligprisninger er det.

Og heller ikke i de mye tidligere saligprisningene hos Matteus.

De Jesus priser salige er det ikke blitt smilt.

Men:

I de andre saligprisningene, før vår tekst:

Salige er de som er fattige i ånden.

Salige er de som sørger.

Salige er de som hungrer og tørster (etter rettferdigheten).

Og i vår tekst:

Salige er de som blir forfulgt

¹¹ Ja, salige er dere når de for min skyld håner og forfølger dere, lyver og snakker ondt om dere på alle vis.

Hva i all verden betyr det å være salig?

Disse saligprisningene er mye blitt diskutert i tolkningshistorien.

Er å bli *salig* noe som først skal skje når Guds rike bryter gjennom?

«for himmelriket er deres. Og for stor er lønnen dere har i himmelen».

Eller alt nå? «For himmelriket er midt i blant dere».

I vår tekst går Jesus fra å snakke om salige er DE, og så et eller annet, til salige er DERE.
Fra å snakke om noen andre, til å snakke direkte til de som står rundt ham.

Først da jeg leste denne teksten for å forberede meg til i dag, tenkte jeg at den passer jo ypperlig til preken i ÅK. For her er det sikkert mange som er har blitt hånet, løyet om, snakket ondt om, kanskje t.o.m. forfulgt.

Salige er dere!

«Jeg orker ikke lengre å gå under «Kirken på pride» eller under noen andre kamp-faner. Nå går jeg bare under Glitter-fitter og annet som er fest,» sa en kamerat av meg etter siste Pride-parade. Han var bl. a. lei av å være i kamp hele tida. Og at andre skulle kjempe for ham. At å være skeiv var kjemping og lidelse.

I den samme paraden var jeg så heldig å gå ved siden av presten Siri Sunde, som har vært i kamp masse. Som i media rett og slett er blitt en «sak».

Folk jeg snakket med da jeg var prest, kunne fortelle at så og si ukentlig ble det i kirkelig sammenheng tatt opp på en eller annen måte at de var homofile.

Salige er de som blir forfulgt! Salige er dere som blir forfulgt!

Jeg *erklærer* noen salige. Som prest: Da jeg erklærte noen for rette ektefolk. Da var de det.

Er det nesten litt provoserende?

Det er jo ikke noe salig å bli forfulgt?

Er ikke livet så mye mer enn kamp og å ha det vondt? Det skulle jo også være livsglede, fest, overskudd.

Jeg håper denne prekenen kan være begynnelsen på en diskusjon. Som fortsetter etterpå; inni dere og oss, eller sammen. For jeg synes ikke det er lett å finne ut av hvorfor Jesus kaller disse salige.

Salige er.

Er det bare provoserende?

Eller er det noe evangelisk i det? Noe godt? Noe frigjørende? Gud ønsker ikke at noen skal blir forfulgt.

De som utsettes for den uretten, når de gjør rettferdighet, erklæres for salige.

Salige ER. Salige ER de. Salige er VI. Salige er DERE!

Ære være Gud, Skaperen, Frigjøreren og Livgiveren, som var, er og blir, én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.